

да носн дарва, и заради това забѣгна ѿ госпо-
 дарватъ си. На пѣтатъ намѣри една кожа
 лѣвска (аслѣнска) и са вѣви въ нея. Тогази сич-
 китѣ челоуѣцы и докытацы вѣгаха като го ви-
 даха. Но подиръ малко начѣна да рече, и тогази
 го познаха, и са притѣкоха челоуѣцѣтъ та го оу-
 лобиха и го виха. 10. Сѣкій ище да живѣи. Вдна
 бабичка носаше дарва, и като са оутрѣди сѣдна
 да си почѣни, и рече гдѣ е смертта да дойде
 да ма оусвободи ѿ тѣлкози трѣдове! Тѣтакси
 дойде смертта и а попыта: защо а вѣка; а
 бабичка та и рече; да ми подигнишь да стана.
 11. Сѣкій сѣка сѣсе си да е нѣшо. Вдна мѣха
 кацна на едѣнъ вѣволъ, и като постѣде малко,
 попыта го, акѣ ти тижѣ твѣрдѣ да си штыда;
 а той и рече: нитѣ като дойде та оугадихъ,
 нити акѣ сѣдѣшь ма е грижа. 12. ѿ лако-
 мството много лошавинѣ проихѣждатъ. Вдна
 глѣдна лиица са проврѣ преухъ една дѣпка въ
 една овчѣрска колиба и намѣри та идѣ твѣр-
 дѣ много. Но когѣто рече да си штыде не са поби-
 раше вѣки въ дѣпката: и тѣй дойде о вѣрватъ та
 а намѣри и а оуеи. 13. Кѣйто стрѣва вло на праз-
 днѣ дѣри добра причина (сѣвѣнъ). Вдно агне
 пѣаше вода на една рѣка: а валкѣтъ го видѣ
 и доидѣ надъ него да пи и той вода, и, зада
 намѣри причина да го изадѣ, рече мѣ: не ми
 размѣшай водата, а то штвѣ ша, чи рѣката
 ни тичѣ на тѣтакъ. Пѣкъ валкѣтъ мѣ рече: чѣхъ
 чи онази годѣна ма си попаржало на маѣка